

מכות מתחת לחגורה

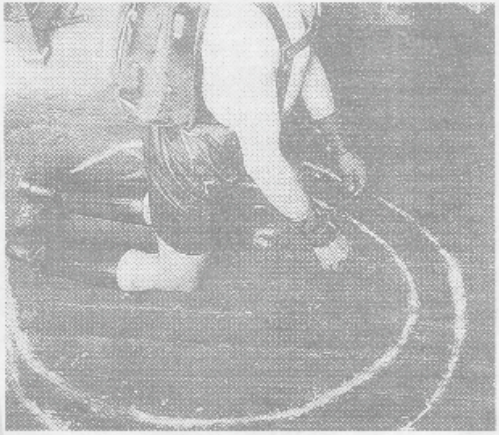
שני אמנים ואוצר מנמים לשכור קשר שתוקה פרימני. קו אלמוג מצא 'אמו' ארוטי', וקפוט מוות מתיקי הארכיון של משטרת וינה. שלוטית להבי מדיגמה איך מגן'דוד מורכב משתי ערוות. ותערוכת 'ארט שמוקבס' היא יותר שמוקבוס מאשר ארט

צובע אילו נחשו

תיקי הארכיון של משטרת וינה, כמו של כל משטרה חדרים אל הפינת האפלות. הם תופסים ירדים ופסיות. מעשי נקם וחר לפת אנט. שילי חיים וצבעת הרמס. כולם מופיעים עם כבוד מופתי בחר מעצמות חזות. המכילות תכונות רוח משטרה. המל ענייני מאד, לפי נשאים. בלי מס מות המלי שקיים מוסכמים.

עו אלמוג. אמר ישראלי חי בוינה כבר 16 שנים, קיבל רשת לחסם בארכיון המשטרה המקומי בין השנים 1920-1960. האר כטרים האיורים אף הגיעו לו שחילים עבר רם מה לשמר ומה להשמיר.

כי הוא הגיע אל סדרת האנימאציות שלו. קובצת העלומים בבדל של גליות, שהצלמים המסטרתיים ביצעו ביותר הפ לילות. הם תיעדו גברים שחיו בברידות קשה, כרצנים האינטימיים ביותר שלהם, כשהניסאו לאהבה רחף אותם לריוקיות המוות. משחקי האהבה שלהם עם עצמם, האוננות, הפכו לצנזרת תיאטרלית, עם תפארה תלבושת ואביזרים. באמצעותם הם דררו אל הפנמה, אל פתחו של גוהרתי, כשהם מתבררים לעינתיים תנא א לאלטני, רוחו כדי להקציץ את התשוקה שב גם ארבה להם ותקלה הטכנית. מות כתיק או ותחשלות.

מות כתיקת. מתוך 'אמו' ארוטי', קו אלמוג

שני נשים, ולפעמים הכפלה של עצמה. בתוך הפאלות שמקורה הצביר ישנו גם השאלות הקיומיות שלי. הצביר עושה סדר במחשבותי, הוא אומרת, אני מקריפה לא לקרוא לוח צביר פרומוקטיבי, אלא צביר יסיר, שמנסה לעורר אחרונות. שזה בסדר, והלגיטימי."

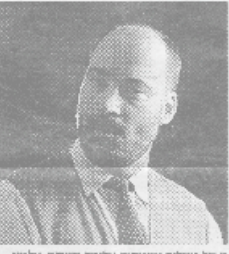
רוח והגבר והואמד היק של שלוטית להבי מציאים לעצמם גישו גם במפילה בטללים, כמו עלב ומקדרות, התפקעת הקודשה מהם. זה החליל מטויל על שפה היום, בדרום יפו, שם נבאה צלב גריל שקיע במים, ואנשים מהלכים עליו. המומה מהגלילי התמוננה במראה הנצחיה אותו במצלמות, ואו התמדר לה שאלה ציטרות ביוב שהובו כים.

ההספד ירגיו בוודאי כמה אנשים, שמתייחסים ביראה לטללים. שלוטית השתעשעה עם צוות הצלב יגלתה שהיא יכול להפוך גם למגן-חרו. ומגן-חרו זה גם בני מטללים, ובטללים זה ערוות, היא אומרת, שתי נשים ביה, במשגל, זה מגן רוח. זה משיש חיבורות. זה מה שצבירות."

שלוטית להבי בת 32 היא רוקא כמודה מבית טוב. אף עריסת האפנת שלה נענע קרוב משפחה, אחיה ארז, אור המתוסים של הצביר הישראלי. היא בילתה ארובות בסטרוי שלו ובביתו, טפנה טפנו, לדבריה, את. והבחר הערוף של הצביר, ררשה טפני צביר גחל של מחלובים אתן קן הצביר שלו.

כשבגיה, עשיה ניות ארובות לניר יוקי, לחוליה ולטרטניה. בבית הפארות לתיאטר, לעלוויה הליטורית ולרסיים, אף התה אסימטנית של האמנים בוקי שורר ונשה קייסון. ירד מיי ליפס הצמיניסטי שלה חא, כדבריה, לפרוק משמו שלא מבררים עליה, באמצעות צביר לא מבטיח.

הגולתם הצטננו בחד עם חלקי רצפה, קידת וחלקי לביש. הצגנת האבסורדי כיות המתקבלות מזכירות לו שישת באו רוקי. רק דבר אחד משקלל את החוויה האי כתיקית הירדני. שטרובו נכתיב רם.

קן של פעילות אמנותית אולפנת ושידור אלמוג

שפתיים אדומות

גם שלטית להבי פותחת מתן תקינות בגלריה טובה ארסן כלאאבי, כי היא סכה נחת להגורה. ירד מיי ליפס, קרא את שפתיי, כפי שהתברר את התצוגה, אינה משאירה מקם לפשתו. מודנר נשטי ערד וה. החמסה לתקוחה היא סרטיק, ששלו מית משוח שותנטס על סכניות. סבידות עליה אישה עירומה, שאודיה כופנים אל הצופה. היא כבצקת כפיפה עמוק, כשהיא פורשת זיזים לבדרים. אויב הלון שלה מן ריק כמרכי התמכה כמו שפתיים אדומות. להבי, כצביר אקספרסיבי, שיש כי גם מיוס וגם השקפת עולם של מודרני, נעה על מספר מישורים. היא כבצקת להסיני לגיי נמציה לציור, שנשואו הוא אישה ולככי יות, שוד כמכו ידוע בעולם האמנות הישראלי. היא גם כמטה להפיק את העידים ובי בעלות לאורך ההיסטוריה של האמנות. טול בעקרהשפתיים האדומה, שבהם הם תבצחו את הבין ובסי, היא מציגה אישה כציירת אישה, אהבת נשים תערוה. לפעמים אלו

דלות ההומר

לא בנוסם התכונ להיות גם עופר אחי, שאפי בגלריה לטיבים מתלאבים תערוכות בילום-צביר-ירא של איברי מין מטללים. בלבלול על אריוני ארס פוקיס, הוא קרא לתצוגה ארס שמוקבוס, ונפל למור כשהו. כצבירתי למשל-גלריה, קיחתו שלא אמנא עם רפיטי כבוהטת כים אבך חיי אבך. אבל זה מה שהיכה לי, חח מה שמשודות רוב העבודות טיפול ישיר, ללא צדוק, באיברים הגבריים הנשנים. נישא עפריה מררי שאוחרת על עצמה. היא כמציגת אילי באומדיל איסי, אך רלה בקפדיות, במרוץ ותמונה אבנזרית. הצעריכה ידרה אנתול. השכנים לא חרף ענגניות.

וקפוט המות המפלטות, שנקלטו מתוך תיקי המשטרה, יוצגו חלל נפתח בנוואן יקני יראא כתיקחד, כמדת שנירר איסט רוח כישואל. מליאבי ברצנע מהטיפל בנושא. אלמוג בת 40, שזו תערוכתו היי חיי האימונה שלו בישראל, שומר פו טא כיו. בודע עם פגולת המוארן רדעה והער ואודות תערוכה, הצלם כוען טל, הם כמים מתחת להגות.

השוליה לפחו הרבה אוויר כיל הפוריי כניות של עולם האמנות הישראלי. כמגן רוח התערוכה הם מתכוננים לצורך לעיני חור את פרופסור יהודה חים המיתולוגי, מנהל המכון הפתולוגי. חים ינבה לעורר קם ריד כציונאבזוני, כאפי וישק כילי יית שקופית מרה של מקסי מות 'ארט' ארוטיים שאריוני ישראל. כן, יש חיה כיו.

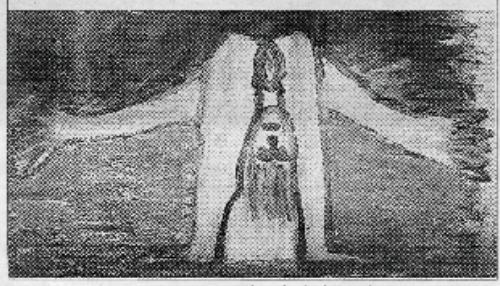
פעילות חתרנית

עו אלמוג הוא בעל תואר שני מטעם האקדמיה לאמנותי' יפת בווינה. זה הצר כו תפארהם השיטלי לא התקבל אליה, הוא אומר. רוח של היקשטוד הנאצי נו שפת מטעם לפעם כקודפו של הישראלי המויקו מדרבנת אתו לעריכה מיצבים ומיצבים ארטיסטיים, שמעלים את לחץ החם לכמה אנשים.

הוא הציג באקדמיה לאמנותי' רשימה של מיפנים אנטישמיים וצנזורים ליה סול, ולירד כיסא מות: כשאתה מתיישב עליו, המשענת נופלת לאחור ומפעילה מוט בריל, והשפד אותך. קובצת שופטים שסיי רה מתעורר התחלחה ציורתה למטר אר תה כמטען שישותקו אינו מאובטח כחילה. כבורגנלאר הוא חולל סערה כסרוב חף תוליים, כאשר היפיע עם חודו וניסה להכיר לו, כבוהס היצבים של יוקי כריס, את עשרת הדיבורים.

את הישראלי שהוא של עו אלמוג מקטר עת אנשים ונאים חרדניים. אצטיוניסטיים, אשר יעקון כבדה של מאמת כמדפסות: הקוטר רם, צלבת חרדים, היחובי גוף וטקי

READ MY LIPS

חח קרב והומור רק. מתוך 'ירד מיי ליפס', שלוטית להבי

Yediot Achronot, July 18th, 1997

BLOWS UNDER THE BELT - By Ilan Nachshon

Two artists and a curator try to break a puritanical conspiracy of silence. Oz Almog exhibits "Auto Erotic", Erektion and Death from the archives of the Vienna Police.

Shlomit Lehavi demonstrates how The Star of David is composed of two pudendum, and the 'Art Schmokus' is more schmokus than Art.

RED LIPS

Shlomit Lehavi is also about to open an exhibition tomorrow at the Tova Osman Gallery in Tel Aviv. She also hits under the belt. "*Read My Lips*" as she has crowned her exhibition does not leave much room for mistake: the meaning is the pubic lips.

The invitation to the exhibition, a sticker that Lehavi hopes to see on car bumps, shows a naked woman with her behind directed towards the viewer. She bends down deeply, spread her hands and her sexual organ stands out in the middle of the picture like red lips.

Lehavi, in an expressive drawing, which encompasses poetry as well as a rebellious outlook on life, moves in number of directions. She seeks to gain legitimacy for her drawing subjects who are female and gay—another taboo in the Israeli art world. She also tries to rescue the female nudity from the hands of male painters, which have been trying to possess it throughout the history of art. Opposite soft words and the authority with which they have been commemorating the female species, she exhibits a woman who draws a woman. Women love and nakedness. At time there are two women, and at others it's her image duplicated.

"Among the questions raised as a result of the paintings, is my existential world view. Painting entails order in my thoughts" she says, "I prefer not to call it provocative drawing, but rather direct drawing"

The fighting spirit and the thin humor of **Shlomit Lehavi** find their expression in the way

she treats symbols like the Cross, and The Star of David.

It started with a walk in the beach, in the south of Jaffa, where she found a large cross sunk in the water, and people were walking over it. Flabbergasted by the revelation she looked at the sight and commemorated it with her camera, only to realize that in fact it was only sewer pipes lying in the sea.

The following will probably make people who are awe-struck by these symbols very angry. Shlomit played around with the cross shape and found out that it can also turn into a Star of David "and the Star of David is in fact two triangles, and a triangle is a pubic" she says, "two women together, in an intercourse, is the Star of David. This is the realization of Judaism"

Shlomit Lehavi, aged 32 is in fact from a good family. Her cradle of art was rocked by a relative, Arie Aroch, who is one of the mythic figures of Israeli painting. She has spent long hours in his studio and home, absorbed, as she says, the refined essence of painting and inherited from him a large number of brushes and his painters pedestal. When she grew up, she spent a long time in New York, Holland and Germany, built scenery for theater, television and the movies, and assisted the artists Buki Schwartz and Menashe Kadishman. Her liberated Read my Lips seeks, in her words "to evoke a conversation about something nobody talks about, through impolite painting"